

hvorefter Vedkommende dog have Afgang til at faae deres Ret gjort gjældende uden større Beføstninger og Dpoffrelser, end Retten i sig selv er værd. Denne min Beslutning er altsaa ingenlunde fremkaldt ved nogenformhelt Uvillie over at være overstemt, men alene derved, at jeg antager, at Sagen paa den af mig antydede Maade vil finde sin bedste Ordning, og, idet jeg holder mig overbevist om, at Majoritetens Bøtering vil beholde Vægt nok til at vise, hvor paastrængende nødvendig Omdannelsen af vor hele Retsspleie er.

C. S. Hansen: Det er især med Hensyn til et Udtryk, som den ærede Taler, der nu satte sig, brugte, et Udtryk, som ogsaa flere Gange er blevet brugt under den foreløbige Behandling af Sagen, om at det var Smaasager, som her handlede om — at jeg har ønsket Ordet, for at imødegaae denne Benævnelse. Den ærede Taler, som jeg nu omtaler, har vistnok nævnt os sidste Gang det Exempel, at, naar man har tabt en 4 β , vilde man nok bulke sig for at tage den op, men at man ikke vilde gaae ud paa Frederiksberg for at hente den. Det antog han, at man i Almindelighed ikke vilde gjøre, og derved vilde han igjen bevise, at det var urimeligt at procedere om Sager, som ikke angik et Beløb af 10 Rbd. Det var det Hovedargument, hvormed de theoretiske Mænd her i Salen vilde slaae os praktiske Mænd, som kjende Forholdene bedre udenfor. Men det er ikke Bengeværdie, vi see paa. En Mand er ikke tjent med at blive paalagt en Mulct for Gadeoptøier, naar han ikke troer at have fortjent den, men, naar det kun er en Mulct paa 9 Rbd. 5 Mk. 15 β skal han ligesuldt lade den klis sidde paa sig. Det er derfor, at vi ønske at kunne appellere i enhver Sag af denne Natur; det er ikke for Bengenes Skyld; det kunde man endda nok overkomme, men man føler sig frænklet ved, at en Underdommer skal kunne affige en Høiestretsdom. Derfor har jeg forrige Gang stemt for Endringsforslaget, og derfor stemmer jeg ogsaa nu for Loven i dens Heelhed.

Wilfens: Jeg skal blot tillade mig at minde den ærede Forsamling om, at, naar Folk procedere, troe de i Regelen selv, at det ikke er for Bengenes Skyld, men at det er enten

fordi de ville have sat deres Sag igjennem eller fordi de nu engang have sat sig det i Hovedet eller for Honneurens Skyld eller andet Saadant. Det er imidlertid meget hyppigt, at, naar de med koldt Blod overlægge Sagen, maae de tilstaae, at det i Grunden dog var for Bengenes Skyld, og at de i mange Tilfælde ønske, at de havde været forhindrede fra at satte flere Penge til paa et saadant Anliggende.

Ischering: Jeg stemte forrige Gang mod Endringsforslaget. Denne Gang vil jeg dog stemme for Loven, skjøndt jeg tilfulde anerkjender de væsentlige Mangler, som opstaae ved at have indført denne Appel i Smaasager. Man er ikke ret bleven opmærksom under Sagens foreløbige Behandling paa Marsagen dertil; man har undgaaet at tale sig reent ud. Det, som har bragt Forslagsstillerne, formoder jeg, til at stille de gjorte Endringsforslag, det er aabenbart den ringe Tillid, man paa mange Steder har til Politirettens Afgjørelse i mindre Sager. Man maa vel erindre, at Afgjørelsen ligger meget ofte ikke i Dommen, men den ligger i Sagførelsen, — den ligger i den Byrde og Besvær, man som Pligt paa lægger Folk, som man i Sager af den Art vil give et lille Raskdrag. Men alt dette vil med Lethed kunne undgaaes, naar vedkommende Politiprotofoler behørigt blive reviderede. Jeg har skaffet mig Udskrifter af Domme af denne Art, for at være fuldkommen sikker paa, at jeg ikke tog fejl; og jeg har i min Besiddelse Domme, som ere af en saadan Bestaaffenhed, at jeg hidtil ikke har fundet nogen Jurist, som har kunnet finde mindste nogenlunde taalelig Grund til at sælde Dom — hvilkenformhelt Dom i denne Sag. Denne Slags Domme dreier sig ofte kun om 2 til 3 Mk., en 4 Mk. eller 1 Rbd.; men den dreier sig om lige indtil 4 Møder flere Mile borte, som for enhver af de Paaagjældende ere lige saa mange Dage, taget ind af deres Arbejdslov. Ved den Maade at behandle Sagerne paa, gjør man Folk lede af de Sager, som ikke indbringe Noget, og spare sin Tid til de Sager, som indbringe Noget. Det er denne Slags Tvivlsmaal, som har tilveiebragt det uheldige Resultat, vi ere komne til her; og det fortryder mig, at jeg ikke paa det tid-